

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Princeps Christiano-Politicus Septem donis Spiritus sancti
instructus Anno M.DC.LVI.**

Faust, Reinhard

Herbipoli, 1667

Caput VI. Scientiæ Praxis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55326)

CAPUT VI.

Scientiæ Praxis.

Contemplati sumus aliquam
 in hac luce æternæ gloriæ
 possessionem ; verum ad obti-
 nendam istam necessaria est
 scientia practica ; quæ est, quæ
 Deo & proximo debita justitia
 sic cognoscitur , ut vigore tam
 sanctæ cognitionis ad utriusque
 amorem & amoris exercitium
 impellamur. Parcite jam om-
 nes , quicumque vitali hac aura
 fruuntur , si ad hanc scientiam
 omnes invitavero. Repræsentat
 ea veram sapientiam assequen-
 dam , stultitiam fugiendam ,

H

æter:

170 DISCURSUS V.
æternum bonum consequen-
dum, æternum malum effugien-
dum. Nec opus est multis am-
bagibus ad hanc obtinendam
uti. Poëtarum agalmata, picto-
rum emblemata, Philosopho-
rum apophtegmata, plebiscita,
Senatus consulta, Neopolitico-
rum periculosi anfractus, peri-
culosiora dogmata, veterum
mysteria, Ægyptiorum Hiero-
glyphica viam ad hanc tam suc-
cinctè, tam nervosè non docent
scientiam, quàm unicum, idque
passim obvium æterni Magistri
præceptum, æternæ veritatis
oraculum, unica omnium le-
gum continens lex & præce-
ptum: Diliges Dominum Deum
tuum

DE SCIENTIA. 171

tuum & proximum. Hoc æternæ sapientiæ capite documentum, percipite vim & energiam ejus Principes & subditi: discite praxin. Si percepistis, ubi fides? ubi justitia? ubi amor? ubi timor? ubi honor? cur multa præter Deum & non propter Deum amastis? cur cum Juliano à Deo recessistis? cum Maxentio crucem Christi explosistis? cum Tyrannis è vivis plurimos æternæ veritatis testes substulistis? cur cum sacrilegis sacras ædes profanastis? destruxistis? cur justitiæ tribunalibus impietatis ministros præfecistis? cur canes mutos sacris pulpitis, sincero populo hypocritas, vernis ver-

H 2

nacu-

172 DISCURSUS V.

naeulae ignaros linguæ, discipulis ineruditos Magistros præposuistis? Hæccine Dei cognitio? amor, honor, justitia? scienti & non facienti justitiam quid restat, nisi de injuria accusatio & condemnatio? Discite ergo, ut diligere sciatis Dominum vestrum, diligere, ut vosmetipsos, proximum vestrum, condiscite; Nam ex hac scientia omnes leges sacri voluminis pendent. Si percepisti, quisquis es mortaliū, hanc legem, cur, cū te non velis opprimi, injuriosè tractari & spoliari, cur inquam viduas, pupillos, pauperes opprimis, spolias, injuriosè tractas? Cur, cū ex caritate & justitia

TUO;

tuorum integritati & saluti prospicere tenearis, non prospicis? Cur, si diligis proximum, cur inquam eidem Primores, qui rugiunt ut leones, cur iudices, qui rapiunt ut lupi, præfacis? Ex tua societate & familiaritate leones, lupos, tigrides & nocivas feras, ne noceant, proscribis; cur, cum spectent ad exilium & mortem, ad populi tui internecionem admittis? Legimus magistratus omnis Dei minister est: qui loco Dei præsumt, caveant durissimum, quod eos manet, iudicium. Rex insipiens perdet populum; ignarus suæ erga Deum & proximum obligationis, sui status & conditionis

174 DISCVRSVS V.

ignarus, muneris sui oblitus,
 Rex est insipiens, neq; pruden-
 tiæ, neque erroris gnarus, & quâ
 scientiâ ad salutem dirigetur
 populus? Ignarus sapientiæ præ-
 ceptæ, ignarus erroris prohibiti
 Pastor est; & quâ ratione pascet
 populum? an illa æterni Regis &
 Pastoris te fugit indignatio? Ve-
 sani, qui lac comedunt, tondent
 lanam, pascunt semetipsos? Su-
 per Pastores & Reges iratus est
 furor Domini! Discite Reges &
 Pastores prudentiam, discite er-
 rores. Consiliis vestris, tribuna-
 libus vestris, vestris sacræ profa-
 næque reipublicæ officiis non
 obtrudite fucos, non præficite
 ignava pecora, non præponite
 igna-

DE SCIENTIA. 175

ignaros ministros: Non metus à bonis, non lucrum à malis, non auri cupido, non ventris libido idoneos facit ministros; sed virtus & sapientia meretur cathedras & curas, & curias, & tribunalia. Nosse oportet Principem vim justitię, quę cuilibet tribuit, quod suum est. Ut vel hoc pacto se theoreticā & practicā scientiā præditum esse demonstrat. Quicumque igitur Princeps potentiam stabilem desiderat, qui sapientiam exoptat, laboret, ut ex sacra profanaq; historia ex omni creatura haurire sciat, & opere ipso ostendere, quæ amare, quæ odisse, quæ eligere, quæ negligere oporteat. Hæc si didice-

176 DISCURSUS V.

rit intelligens effectus, gubernacula possidebit, atque ut possideat quietam, Deo acceptam, suis salutaria; det cor suum, ut sciat prudentiam & doctrinam, erroresque & stultitiam, roget omnium scientiæ fontem & authorem, omnium prudentiæ amatorem, & erroris osorem Deum, & dicat: Domine Dominus noster, quàm admirabile est lumen tuum, quàm gloriosum, da ut noverim te, ut noverim me! non deflectas à me candorem lucis tuæ, quia ad vesperas cit; illumina tenebras meas, in quas ab utero projectus sum, in quas me præcipitavi, è quibus sine tuo lumine emergere non possum! Erudi me,

DE SCIENTIA. 177

me, quia rudis & expers sum! ne
projicias me à disciplina tua,
quia Magister es, Doctor es, De⁹
es, qui Angelos & homines facis
esse eruditos: loquere magister,
audit discipulus, loquere Do-
mine: quia audit servus tuus; au-
diam te, videam te, & amem te!
videam mundi vanitatem & fu-
giam eam! Tu lux, tu Dux, tu
Sapientia, tu Scientia mea
in æternum.

H S

DIS-